

Sygn. akt III KZ 65/13

POSTANOWIENIE

Dnia 28 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Roman Sądaj

w sprawie M. M.,

skazanego z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu,

w dniu 28 października 2013r.,

zażalenia skazanego,

na postanowienie Sądu Okręgowego w B.,

z dnia 10 września 2013r., o odmowie przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w B. z dnia 12 sierpnia 2013r.,

p o s t a n o w i ł

uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać Sądowi Okręgowemu w B. do ponownego rozpoznania w postępowaniu okołokasacyjnym.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem odmówiono skazanemu przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w B. z dnia 12 sierpnia 2013r.

Zażalenie na to postanowienie wniósł skazany, podważając słusność zapadłych wobec niego rozstrzygnięć zawartych w wyrokach sądów obu instancji oraz wnosząc o „ponowne rozpatrzenie sprawy”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

W pierwszej kolejności podkreślić należy, że zażalenie na postanowienie odmawiające przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego, rozpoznaje Sąd Najwyższy jako sąd właściwy funkcjonalnie. Postanowienie takie bowiem *de facto* zamyka drogę do wniesienia kasacji, związku z czym uznać należy, że zapada ono w ramach tzw. postępowania okołokasacyjnego (por. uchwała SN z dnia 27 lutego 2013r., I KZP 26/12, OSNKW 2013, z. 4, poz. 27; postanowienia SN z dnia 26 marca 2013r., V KO 9/13, Lex nr 1293227 oraz z dnia 30 sierpnia 2007r., IV KZ 82/07, Lex nr 476140).

Niezależnie od argumentacji zawartej w zażaleniu M. M. stwierdzić trzeba, że w sprawie wystąpiła bezwzględna podstawa odwoławcza, implikująca uchylenie zaskarżonego postanowienia. W składzie wydającym zaskarżone postanowienie zasiadał bowiem SSO R. M., który brał także udział w wydaniu wyroku Sądu Okręgowego w B. z dnia 12 sierpnia 2013r., którego dotyczy postępowanie okołokasacyjne. Tymczasem, zgodnie z art. 40 § 3 k.p.k., sędzia, który brał udział w wydaniu orzeczenia objętego wnioskiem o wznowienie lub zaskarżonego w trybie kasacji, nie może orzekać co do tego wniosku lub tej kasacji. Utrwalonym w judykaturze jest pogląd, że sędzia biorący udział w wydaniu orzeczenia zaskarżonego w drodze kasacji jest wyłączony od orzekania nie tylko w zakresie merytorycznego rozpoznania tej skargi, ale również nie może on wydawać jakichkolwiek rozstrzygnięć w postępowaniu okołokasacyjnym (por. postanowienia SN z dnia 30 sierpnia 2007r., IV KZ 82/07, Lex nr 311177 czy z dnia 8 maja 2013r., V KZ 31/13, Lex nr 1313146).

SSO R. M. był więc w niniejszej sprawie wyłączony był od orzekania w postępowaniu okołokasacyjnym na podstawie art. 40 § 3 k.p.k. Zasiadanie przez sędziego podlegającego takiemu wyłączeniu w składzie wydającym zaskarżone postanowienie prowadzi do wystąpienia bezwzględnej podstawy odwoławczej określonej w art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k., co skutkowało uchyleniem zaskarżonego postanowienia.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy w postępowaniu okołokasacyjnym koniecznym będzie uniknięcie wskazanego uchybienia, przy czym przepis art. 442 § 3 k.p.k. determinuje przedstawioną powyżej wykładnię art. 40 § 3 k.p.k.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy orzekł, jak w części dyspozytywnej postanowienia.